

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd mortuo Theodosio Imperatore, cum liberi eius imperiu[m]
partirentur, ac redeunti ab Italia paulo post exercitui Arcadius obuiam
veniret, Rufinus praefectus ad pedes Imperatoris occisus est. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

vel quia veritas, vti in prouerbio est, hominibus permolesta est, cum eorum nomina, quos diligunt, laude & prædicatione minimè efferamus, vel quia illorum res gestas magnis præconiis neuti quàm extollimus. Nam qui personas ecclesiasticas in summo habent honore, nobis crimini dabunt, quòd Episcopos non vocamus Deo Charissimos, aut sanctissimos, aut aliis id genus nominibus. Alij qui sunt paulò curiosiores, interdum vertent vitio, quòd Imperatores non diuinissimos, aut dominos, aut aliis titulis, quos homines illis tribuere solent, appellamus. Verùm quoniam veterum scriptorum testimoniis perspicuè probare, ostendereque possum, seruum in eorum libris dominum suum proprio nomine compellasse, ego quo rerum veritati, vti debeo, inferuiam, istos dignitatis titulos penitus contemnam: & legibus obsequens historiæ, quæ simplicem synceramque rerum gestarum narrationem, eamque omni fucò carentem postulant, deinceps ad ipsam historiam aggrediar: & ea scribam quæ partim ipse vidi, partim ab his qui illa còspexerunt, perdidici: quæ quidem vera esse inde exploratum habeo, quod qui eadem mihi narrabant, ipsi narrando minimè inter se discreparunt. Veritatem certè elicere erat mihi propterea valde laboriosum, quod tam multi homines, tamque varij res mihi significauerant: quorum alij ipsis rebus gestis interfuisse dicebant, alij easdem cognoscere, vel maximè quæsiuerant.

Quòd mortuo Theodosio Imperatore, cum liberi eius imperiũ partirentur, ac redeunti ab Italia paulo post exercitui Arcadius obuiam veniret, Rufinus præfectus ad pedes Imperatoris occisus est.

CAPVT I.

Theodosio Imperatore mortuo, Olybrio, & Probino Coss. ad decimũ sextũ Calend. Februarii, eius filij gubernacula Imperij Romani susceperunt. Atque Arcadius, partium ad Orientẽ sitarũ, Honorius autè earum, quæ spectant ad occidentẽ, principatũ obtinuit. Eisdẽ tẽporibus ecclesiæ quæ est Romæ, vrbis primariæ, præfuit Damasus: Alexádrinæ Theophilus: Hierosolymitanæ Ioãnes: Flavianus Antiochenæ: Còstantinopoli autè quæ est noua Roma,

SOCRAT. HISTOR.

Nectarius, sicut in libro superiore à nobis com memoratum est, episcopalem sedem occupauit. Sexto Idus Nouembris in ipsius Consulatu corpus Theodosii effertur ad sepulturam, & ab Arcadio filio consuetum funus honorificè celebratur. Haud multò post, ad quintú Calend. Decembris, exercitus, qui cum Imperatore Theodosio contra tyrannum Eugenium dimicauerat, eo aduentauit. Vbi igitur Imperator Arcadius, vt moris est, ad portas ciuitatis exercitui obuiam processit, ibi tum Ruffinum, Legatum Imperatoris obruncant. Nam & in suspicionem venerat occupandæ tyrannidis, & opinio de eo erat concepta, quod Hunnos gentem Barbaram in agrum Romanum aduocauerat. Etenim eodem tempore & Armeniam, & alias quasdam partes orientis vastauerant. Eodem die, quo Ruffinus erat interfectus, Marcianus Nouatianorum Episcopus excessit è vita: in cuius Episcopatum Sifinius, de quo supra fecimus mentionem, successit.

De Nectarij morte, & Ioannis creatione.

C A P. II.

NON longo temporis spatio interposito, Nectarius Episcopus Constantinopolitanus obiit mortem: Caesareo & Attico Coss. quinto Calend. Octobris. Itaque statim de Episcopo deligendo vehementer laboratum est. Et cum alij alium ad id muneris quærent, deq; ea re sæpe consilium iniretur, tandem visum est, Ioannem Antiochiæ presbyterum, Antiochia accersere. Nam de eo fama percubuit, quòd & ad docendum aptus, & in dicendi facultate valde peritus erat. Quamobrem haud diu post, Imperator Arcadius cõmunibus omnium suffragiis, id est cleri, & populi illum accersit. Et quo eius ordinatio plus haberet auctoritatis, aderant de Imperatoris mandato cum alii complures Episcopi, tum Theophilus Episcopus Alexandria: qui omni studio eò incubuit, vt Ioannis famam læderet, & Isidorum suæ ipsius ecclesiæ presbyterum, ad illum Episcopatum eueheret. Hunc Isidorum Theophilus propterea charum habuit, quòd ipsius causa prouinciam valde periculofam aliquando suscepisset. Quænam illa fuerit iam dicemus. Cùm Imperator Theodosius, contra Maximum ty-

rannum